

Co se to děje s moderními pohádkami?

Člověk je vždy rád, když ho pohádky (a příběhy obecně) přivedou k zastavení a třeba i nově inspirují. Možná jste si však při sledování některých moderních pohádek o těchto Vánocích všimli určitého nového směru. Jakoby na nich něco podstatného chybělo a naopak něco zbytečného přebývalo!

Moderní pohádky často minou svůj cíl v následujících ohledech:

- "Dobro a zlo" jakoby nahradilo "**dobro a jiné dobro**" (případně trochu menší nebo trochu větší dobro) - ale ne zlo! Jakoby nám politická korektnost velela nepřipouštět a tedy i nepojmenovávat žádné zlo.
- Zásahy nadpřirozené síly (případně fištrónu hlavního hrdiny) téměř výlučně nahradily prvky **náhody**. Přitom každá skutečně dobrá pohádka zobrazuje, jak je ten náš svět dobře zařízen!
- Případně je příběh naopak **plný nadpřirozených až nepřirozených** zásahů. Takový svět přece děti také nemají načítat! Zázrak je právě od toho, že je vzácný, ne že je všude.
- Moderní pohádka sestává z **kusých příběhů**, které spolu souvisejí jen tím, že následují za sebou. Příběhy pro děti tak reflektují trend dnešní doby relativizovat vše, co se dá.
- Děj **nemastný, neslaný**. Na diváka dopadá onen tíživý pocit z chabých příběhů, skoro jakoby sám měl děj nějak vypůsobit. Dovedla nás dnešní přesycená, komerční doba k tak zoufalému nedostatku tvořivosti?
- Hysterie, nevkus, zmatek - **mnoho povyku pro nic**. Skutečně potřebují být naše děti vystaveny takové záplavě efektů, světel, třpytek a barev na úkor smysluplné zápletky?

Jednoduchý, ale hodnotný příběh, kde je zřetelně vykresleno **dobro i zlo**, přičemž dobro nakonec zvítězí, je přitom něco, po čem každé dítě touží. Možná lze i říci, že ve svém životě chtějí děti takový zážitek samy zakusit. Přirozeně tak poznávají hodnoty jako odvaha, přímota a přátelství. Vše dokonce nasvědčuje tomu, že děti jsou jakoby přednastaveny takto hodnoty načítat. V pohádkovém světě si děti vedle dobrých vlastností pojmenovávají (a učí překonávat) vypočítavost, krutost, faleš či vyložené zlo. Pohádky tak vlastně působí v životě dětí jako určitý **stabilizační faktor** - vsazují do nich pojem dobra a zla, který jim později pomáhá tyto klíčové, v našem složitém světě často zastřené či záměrně skryté kategorie **rozpoznávat a oddělovat**.

Pohádky dávají dětem i základní orientaci v tak jednoduchých a přitom zásadních věcech jako je role mužů a role žen, pravomoc autorit nebo řád ve společnosti i v přírodě. Právě takový svět budou jednou naše děti poznávat, respektovat a rozvíjet. **Tedy ne, jak tvrdí progresivně laděná společnost, že děti samy budou tvořit realitu dle svého rozmaru a pocitového rozpoložení.** To bychom potom žádné pohádky nepotřebovali, dokonce ani ty moderní.

Kromě klasických pohádek, jako je *Popelka*, *Pyšná princezna* nebo *Sůl nad zlato* uvádím aspoň několik moderních pohádek, které dle mého názoru stále obsahují velmi hodnotné a výchovné prvky (navíc se při jejich sledování děti rozhodně nudit nebudou):

Lví král, *Princ Egyptský*, *Doba ledová*, *Spirit divoký hřebec*, *Shrek*, *Kouzelná chůva Nanny McPhee*, *Úžasňákovi*, *Auta*, *Letopisy Narnie: Lev, čarodějnice a skříň*, *O zakletém králi a odvážném Martinovi*, *Tajemství staré bambitky...*

Přeji nám i našim dětem velký zisk z pohádek, kde je svět ještě v pořádku!

Bc. Tomáš Vágner, M.S.Ed
ředitel školy

Tajemství staré bambitky je pohádka moderně a vtipně zpracovaná, obsahující dokonce lehké aktuální společenské podtóny. Vše je podtrženo působivým hudebním doprovodem s neotřelými texty. Pohádka však stále obsahuje **smysluplnou zápletku** a hlavně dobře pojmenované síly **dobra a zla!** Pokud jste neviděli, doporučuji vám i vašim dětem.